

Finansdepartementet

103 33 Stockholm

REMISSVAR (Fi2019/04157/S1)

Nedsättning av arbetsgivaravgifter för personer som står långt ifrån arbetsmarknaden

Förslaget i sammandrag

I promemorian föreslås att:

- en nedsättning av arbetsgivaravgiften (ingångsavdrag) införs på ersättning som utges till personer som står långt ifrån arbetsmarknaden. Nedsättningen innebär att endast ålderspensionsavgiften ska betalas för den del av ersättningen som uppgår till 23 500 kronor per månad.

Förslaget föreslås träda ikraft den 1 juli 2020.

Sacos ställningstagande

Förslaget innebär en sänkning av arbetsgivaravgiften för individer som anses stå långt ifrån arbetsmarknaden. Avgiften sänks från 31,42 till 10,21 procent på lön och andra ersättningar upp till ett inkomsttak om 23 500 kr per månad. För arbetsgivaren innebär detta en nedsättning med som mest 5 000 kronor. Ingångsavdraget är riktat mot unga personer som saknar högre utbildning och som inte har etablerat sig på arbetsmarknaden. Avdraget riktar sig också mot personer som är långtidsarbetslösa, är skyddsbehövande och som har uppehållstillstånd på den grunden. Syftet är att göra målgruppen mer attraktiv för företag att anställa.

Insatser för att öka sysselsättningen bland personer som står långt ifrån arbetsmarknaden ser Saco som något mycket viktigt. En hög sysselsättningsgrad är avgörande för att vi ska klara den generella välfärden. Däremot är Saco kritisk till sänkningar av arbetsgivaravgiften som metod för ökad sysselsättningen bland vissa grupper. Skattepolitiska reformer ska vara långsiktigt strukturellt motiverade, vilket kan ifrågasättas med den här typen av åtgärd.

Resultat från befintlig forskning (exempelvis IFAU 2013:26) visar att man inte kan förvänta sig några betydande sysselsättningseffekter av en sänkning av arbetsgivaravgiften. Utvärderingar visar till exempel att när arbetsgivaravgiften sänktes i två steg för unga under åren 2007 och 2009 så resulterade det i relativt små sysselsättningseffekter. Sysselsättningen för nyanlända har också subventionerats i tidigare försök att underlätta etableringen på arbetsmarknaden (instegsjobb). Även här visar

utvärderingar att effekten på sysselsättningen var relativt begränsad, trots att det där handlade om relativt omfattande subventioner. De empiriska erfarenheterna från tidigare reformer ger därför ett svagt stöd för ett införande av den här typen av förslag. Dessutom finns det redan en ny subventionerad anställningsform (etableringsjobben) som är riktade mot samma grupp av individer. Ett infört ingångsavdrag skulle därmed kunna ge upphov till oönskade undanträngningseffekter.

Ingångsavdraget förefaller därför inte vara ett väl avvägt bidrag till lösningen på de matchningsproblem som finns på arbetsmarknaden idag när det gäller svaga grupper. Sammantaget måste därför ingångsavdraget betraktas som ett ineffektivt och dyrt förslag. Dessutom bidrar förslaget till att göra skattesystemet mer komplicerat genom fler avdrag och reduktioner, i ett läge när vi står inför en utlovad skattereform vars syfte är att effektivisera och förenkla skattesystemet. Saco avstyrker därför förslaget.

Sveriges akademikers centralorganisation
Med vänliga hälsningar

Lena Granqvist
Samhällspolitisk chef

Thomas Andréén
Välfärdsekonom